

РЕШЕНИЕ

№ 4741

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4385** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от М. П. М., срещу решение от 12.01.2023г. по НАХД № 10608/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0001437/08.06.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл. 7, изр. Първо от Регламент 561/2006г. вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДВП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като незаконосъобразно и постановено в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че не е изследван целият период на управление, от който да е видно заменена ли е почивката, каквато възможност е уредена в чл.7, изр. второ от Регламент 561/2006г. Счита се, че АУАН е издаден в нарушение на разпоредбите на чл. 40, ал.1 от ЗАНН и чл. 42, т. 7 от ЗАНН, тъй като при съставянето му не е присъствал втори свидетел, в какъвто смисъл жалбоподателят тълкува посочените разпоредби.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща

представител. В представени писмени бележки от 19.06.2023г. не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие. Поддържа касационната жалба с релевираните доводи в нея.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение от 12.01.2023г. по НАХД № 10608/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав, е потвърдено наказателно постановление № 42-0001437/08.06.2021г., издадено от директора на РД „АА“ С., с което на М. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 7, изр. Първо от Регламент 561/2006г. вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДВП.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаните от фактическа страна в АУАН и НП нарушения на чл. 7, изр. Първо от Регламент 561/2006г. вр. чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП, съответно по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП се установяват от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът им, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По отношение на първото нарушение: разпоредбата на чл. 78 ал. 1, т.1 от ЗАВП регламентира, че при извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, лицата по чл. 24е, превозвачите и водачите спазват изискванията на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, наричан по-нататък "Регламент

561/2006" и на Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози, съставена в Ж. на 1 юли 1970 г. (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (обн., ДВ, бр. 99 от 1995 г.; изм., бр.27 от 2012 г.).

Съобразно разпоредбата на чл. 7, изр. Първо от Регламент 561/2006г., след период на управление от четири часа и половина водачът ползва непрекъсната почивка по време на работа от поне 45 минути, освен ако не ползва почивка. Тази почивка по време на работа може да бъде заменена с почивка по време на работа от поне 15 минути, последвана от почивка по време на работа от поне 30 минути, като двете почивки са разпределени през периода по такъв начин, че разпоредбите на първи параграф да бъдат спазени.

В случая, от събраните по делото доказателства се установява, че на посочената в наказателното постановление дата 12.05.2021г. около 12:00 часа, на автомагистрала С. – III тунел, посока [населено място] е извършена проверка от инспектори при РД „АА“ С. на жалбоподателя като водач на влекач И. с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке, с рег. [рег.номер на МПС]. В хода на проверката е установено, че на 10.05.2021г. водачът не е направил прекъсване за почивка от минимум 45 минути след 4.5 часа управление, като същият е управлявал от 03:15 ч. до 08:45 часа на същата дата; ползвал е почивка само от 15 минути, което е установено от разпечатката от картата на водача №00000000550024001. За извършеното нарушение е съставен АУАН Серия А-2020 № 288420, въз основа на който е издадено и процесното НП. АУАН е връчен на жалбоподателя, който го е подписал без възражения. В конкретния случай АУАН е съставен от служителя Р. А.- инспектор при РД“АА“ С. в присъствие на служителя Г. Г. със същата длъжност, който е свидетел при установяване на нарушението. Съдът не споделя изложеното в жалбата за допуснати процесуални нарушения на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, както и на чл.42,т.7 от ЗАНН. Нормата на чл.40, ал.1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Императивната разпоредба изисква АУАН да се състави в присъствието на свидетели очевидци или на самото извършване на нарушението или на неговото установяване, като и в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел, от която и да е посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му, което в случая е спазено.

По отношение на второто нарушение: разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, въвежда задължение за водача на МПС да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 183, ал.1, т.1, пр. 2 от ЗДвП. Касаторът не е представил доказателства, които могат да оборят установените с АУАН факти. В случая от представените по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят не е представил контролен талон към СУМПС в хода на проверката, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност.

В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съответно не се констатират порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение в оспорваната част.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.01.2023г. по НАХД № 10608/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.